

UCHWAŁA NR XXVII/675/26
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 13 lipca 2026 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie Marszałka Województwa Wielkopolskiego dotyczące
oceny wykonania rekultywacji gruntów**

Na podstawie art. 223 § 1 w zw. z art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2025 r. poz. 1691) oraz art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2026 r. poz. 720 z późn. zm.), Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwala, co następuje:

§ 1.

Uznaje się za bezzasadną skargę Fundacji Obywatel To Nie Odpad, z siedzibą ul. Gołąbkowa 16, 62-010 Wronczynek, na działanie Marszałka Województwa Wielkopolskiego dotyczące oceny wykonania rekultywacji gruntów po eksploatacji złoża kruszywa naturalnego „Bednary”.

§ 2.

Uchwałę wraz z uzasadnieniem doręcza się Skarżącej.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Wielkopolskiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku
Województwa
Wielkopolskiego

Tatiana Sokołowska

Uzasadnienie do uchwały nr XXVII/675/26
Sejmiku Województwa Wielkopolskiego
z dnia 13 lipca 2026 r.

Pismem z dnia 17 czerwca 2026 r. Fundacja Obywatel To Nie Odpad, z siedzibą ul. Gołąbkowa 16, 62-010 Wronczynek (*dalej jako Fundacja lub Skarżąca*), powołując się na przepisy działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego (*dalej jako k.p.a.*), złożyła do Sejmiku Województwa Wielkopolskiego skargę na działania Marszałka Województwa Wielkopolskiego dotyczące rekultywacji gruntów po eksploatacji złoża kruszywa naturalnego „Bednary”, gm. Pobiedziska, pow. poznański. Skarga została uzupełniona pismami Fundacji z dni 24-26 czerwca 2026 r. Skarżąca podniosła zarzut rażącego naruszenia art. 7b oraz art. 8 § 2 k.p.a., poprzez brak współpracy Marszałka Województwa Wielkopolskiego ze Starostą Poznańskim, w toku prowadzonego przez Starostę postępowania w sprawie uznania rekultywacji ww. gruntów za zakończoną. Współpraca ta miałaby polegać na przekazaniu Staroście dokumentów będących w posiadaniu Marszałka, zgromadzonych w toku postępowania egzekucyjnego dotyczącego obowiązku usunięcia odpadów zdeponowanych w wyrobisku poeksploatacyjnym przedmiotowego złoża. Zdaniem Fundacji powyższe miało istotne znaczenie dla postępowania prowadzonego przez Starostę Poznańskiego, który wydał wadliwą decyzję uznającą rekultywację za zakończoną. Skarżąca wywodzi obowiązek Marszałka Województwa Wielkopolskiego w omawianym zakresie z kompetencji Marszałka wynikających z art. 7 ust. 2, art. 22c oraz art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 82).

Zadania określone w przywołanych przepisach prawa są zadaniami własnymi samorządu województwa (w myśl art. 5 ust. 3 ww. ustawy), zatem zgodnie z art. 229 pkt 5 k.p.a. organem właściwym do rozpoznania skargi Fundacji jest Sejmik Województwa Wielkopolskiego.

Przedmiotową skargę należy uznać za bezzasadną. Przede wszystkim wymaga podkreślenia, że zgodnie z zasadą praworządności (legalizmu), wyrażoną w art. 6 k.p.a., organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Oznacza to, że każda czynność organu musi posiadać umocowanie w konkretnym przepisie, który uprawnia bądź obliuguje organ do określonego zachowania. Tymczasem żaden przepis ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych nie uprawnia, a tym bardziej nie nakazuje marszałkowi województwa uczestniczyć w postępowaniu prowadzonym przez starostę w sprawie uznania rekultywacji gruntów za zakończoną. W szczególności należy zauważyć, iż regulacje ustawy, na które powołano się w skardze, dotyczą: procedury przeznaczenia rolnych i leśnych na cele nierolnicze i leśne (wymóg uzyskania zgody marszałka województwa), finansowania rekultywacji gruntów z budżetu województwa oraz sprawowania kontroli stosowania przepisów ustawy. Starosta Poznański prowadził własne postępowanie w oparciu o art. 22 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wskazując organy współdziałające w wydaniu decyzji (wydające opinie), wśród których nie wymieniono marszałka województwa. Postępowanie to zostało zakończone w administracyjnym toku instancji, albowiem Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu utrzymało w mocy pozytywną decyzję Starosty.

Postępowanie egzekucyjne dotyczące usunięcia odpadów zdeponowanych na terenie wyrobiska po eksploatacji złoża kruszywa naturalnego „Bednary”, prowadzone jest przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2026 r. poz. 268). W tym miejscu należy podzielić stanowisko wyrażone w decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu, zgodnie z którym postępowanie rekultywacyjne koncentruje się na aspektach technicznych oraz użytkowych przywrócenia funkcji użytkowej gruntu. Natomiast postępowanie egzekucyjne ma na celu egzekwowanie obowiązków w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami. Odmienność podstaw prawnych, celów regulacyjnych oraz kryteriów oceny tych postępowań oznacza, że wynik jednego postępowania nie może automatycznie przesądzać o wyniku drugiego. Organy administracyjne zobowiązane są do prowadzenia postępowań w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w ramach konkretnego postępowania, przy zastosowaniu właściwych dla danego postępowania przepisów materialnych i procesowych, bez względu na przebieg innych postępowań prowadzonych przez różne organy w oparciu o odrębne podstawy prawne.

Należy również zauważyć, że m.in. kwestia ewentualnego wpływu postępowania egzekucyjnego na postępowanie prowadzone przez Starostę Poznańskiego była przedmiotem opinii sporządzonej na zlecenie tamtejszego Organu.

Ponadto, Marszałek informował Starostę o sytuacji związanej ze zdeponowaniem na terenie wyrobiska poeksploatacyjnego złoża „Bednary” odpadów, a także o obowiązku ich usunięcia przez podmiot, wobec którego Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydał decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej za prowadzenie działalności w zakresie przetwarzania odpadów bez wymaganego zezwolenia.

Starosta Poznański posiadał wiedzę na temat przebiegu postępowania egzekucyjnego także na podstawie pisma Marszałka Województwa Wielkopolskiego kierowanego do Fundacji w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji publicznej. Pismo to Skarżąca przedłożyła do akt postępowania prowadzonego przez Starostę, w którym brała udział jako uczestnik na prawach strony.

Tak więc zarówno Organ I instancji, jak i Organ odwoławczy miały świadomość prowadzonego równolegle przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego postępowania i nie stwierdziły potrzeby uzupełnienia materiału dowodowego o dokumenty będące w posiadaniu Marszałka.

Nie bez znaczenia jest także fakt, że Fundacja, jako aktywny uczestnik postępowania, mogła skierować do Starosty lub Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu wniosek dowodowy w tym zakresie, nie zaś oczekiwać, iż Marszałek niejako „z urzędu” będzie informować organy o stanie prowadzonego przez siebie postępowania.

Wobec ww. okoliczności nieuprawnione jest twierdzenie zawarte w skardze, jakoby Marszałek Województwa Wielkopolskiego był zobligowany do przekazania Staroście Poznańskiemu informacji oraz dokumentów dotyczących postępowania egzekucyjnego. Pomimo tego, Marszałek poinformował Starostę o kwestii usunięcia odpadów zdeponowanych w przedmiotowym wyrobisku. Tym samym nie znajduje uzasadnienia zarzut naruszenia przez Marszałka przepisów art. 7b i art. 8 § 2 k.p.a.

Zgodnie z przepisem art. 30a ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, skarga Fundacji i projekt niniejszej uchwały zostały skierowane do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Sejmiku Województwa Wielkopolskiego. Komisja pozytywnie zaopiniowała projekt przedmiotowej uchwały.

W tym stanie rzeczy, podjęcie przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego niniejszej uchwały jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a., gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.